

Afgørelser – Reg. nr.:

Fredningen vedrører:

Bemærkninger

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet

Fredningsnævnet

Kendelser

Deklarationer

Dispensationer: sidst i filen med den nyeste til sidst

OVERFREDNINGSNÆVNET>

Overfredningsnævnet

REG. NR. 0002.00.

Overfredningsnævnets afgørelse om bebyggelse m.v. på strandgrunde ved Søndre Strandvej i Helsingør Kommune (sag nr. 2543 S/88).

Fredningsnævnet for Frederiksborg Amts Nordlige Fredningskreds har den 23. september 1988 i medfør af naturfredningslovens § 46 (strandbeskyttelseslinien) og/eller § 54 (strandgangsretten) truffet afgørelser om forholdene på 87 strandgrunde på strækningen Sdr. Strandvej 52-112 i Helsingør Kommune. Ejerne af 42 af disse strandgrunde har påklaget fredningsnævnets afgørelse til Overfredningsnævnet.

Den omhandlede strækning er ca. 1,5 km lang, og alle strandgrundene ligger i byzone. De er alle fuldt ud omfattet af forbudsbestemmelserne i naturfredningslovens § 46, stk. 1, idet strandbeskyttelseslinien forløber i skellet mod Strandvejen.

Bebyggelsen består helt overvejende af småbygninger, som ikke er egnet til overnatning, men der findes enkelte ældre - i øvrigt lovligt beliggende - sommer- og helårshuse. På mange af grundene er der opført terrasser, udsigtsplatforme, broer, ophalerbeddinger m.v. og udført forskellige former for kystsikringsarbejder. Nogle få grunde er ubebygget.

På en del af grundene er der foretaget foranstaltninger, der hindrer almenhedens færdselsret i henhold til naturfredningslovens § 54.

Fredningsnævnets gennemgang af den omhandlede kyststrækning resulterede i, at forholdene på 29 af de 87 strandgrunde blev anset for lovlige i relation til begge de nævnte lovbestemmelser. Strandgangsretten kunne udøves uhindret, og en eventuel bebyggelse var enten opført før 1937, da strandbeskyttelseslinien indførtes i naturfredningsloven, eller opført senere til afløsning af en tidligere lovligt beliggende bygning, jf. herved den principielle genopførelsesret efter lovens § 46, stk. 5.

For 48 strandgrunde traf fredningsnævnet afgørelser efter naturfredningslovens § 46 ud fra det hovedsynspunkt, at kyststrækningen på længere sigt bør føres tilbage til den tilstand, som allerede naturfredningsloven af 1937 tilsigtede at bevare. Nævnet fandt dog, at der burde tages et særligt hensyn til de ejere, hvis bebyggelse - omend ulovligt opført - havde bestået gennem mange år uden påtale.

Nævnets afgørelser efter naturfredningslovens § 46 kan for disse 48 strandgrunde derfor opdeles i 2 grupper: 1) Bygninger m.v., der er opført mellem 1937 og 1975-80, og 2) senere opførte bygninger m.v. I den førstnævnte gruppe har fredningsnævnet meddelt dispensation til bibeholdelse af bebyggelsen m.v. indtil 3 måneder efter ejerskifte, dog senest til år 2010. I den sidstnævnte gruppe har fredningsnævnet afslået dispensation til bibeholdelse og bestemt, at den ulovlige bebyggelse m.v. skal være fjernet senest 1. april 1989.

Fredningsnævnets afgørelser efter naturfredningslovens § 54, går i alle tilfælde ud på, at det pålægges de pågældende ejere at skabe passage langs stranden senest 1. april 1989.

De fleste af de ankende ejere har navnlig gjort gældende, at bebyggelsen på grunden i hvert fald oprindeligt er opført før 1937, eller påberåbt sig Helsingør Kommunes tilladelse eller kendskab til byggeriet.

Nogle af de ankende ejere - især ejere af nyere bebyggelse - har gjort gældende, at der foreligger en urimelig forskelsbehandling, når ganske tilsvarende bygninger m.v. på nabogrundene fortsat kan oprettholdes.

Helsingør Kommune har indstillet, at fredningsnævnets afgørelser stadfæstes. Kommunen har på Overfredningsnævnets forespørgsel oplyst, at der ikke er aktuelle planer om udarbejdelse af en lokalplan for området.

Hovedstadsrådet har hverken for fredningsnævnet eller for Overfredningsnævnet ønsket at fremkomme med nogen indstilling.

I sagernes behandling, herunder besigtigelse af kyststrækningen, har deltaget samtlige Overfredningsnævnets 11 medlemmer. Overfredningsnævnet skal enstemmigt udtale:

Bebyggelsen på et ret betydeligt antal af de omhandlede strandgrunde er opført før 1937 og er dermed lovligt beliggende. Bebyggelsen på yderligere henved 30 grunde har ligget upåtalte fra myndighedernes side i en så lang årrække, at den nu må anses for lovlig. En meget stor del af den samlede bebyggelse på strækningen er således lovlig.

Den øvrige bebyggelse m.v. er opført successivt gennem de seneste ca. 25 år, men i hvert fald i de senere år er der ikke opført bebyggelse, som funktionsmæssigt eller i størrelse og udseende adskiller sig væsentligt fra den lovlige bebyggelse på kyststrækningen.

Overfredningsnævnet finder herefter, at der bør meddeles dispensation fra naturfredningslovens § 46 til bibeholdelse uden tidsbegrænsning af hele den nuværende bebyggelse m.v.

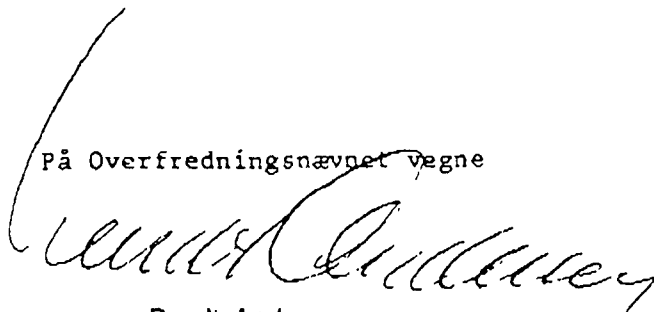
Overfredningsnævnet er endvidere indstillet på at imødekomme en ansøgning om dispensation fra naturfredningslovens § 46 til, at der på den pågældende kyststrækning kan opføres lignende mindre bebyggelse (udhuse, skure, terrasser o.lign.), der hverken er beregnet til eller anvendelig til overnatning.

7
3
Overfredningsnævnets afgørelse omfatter ikke de foranstaltninger, der er udført på søterritoriet. Naturfredningslovens § 46 finder ikke anvendelse på disse foranstaltninger, og det beror på Trafikministeriets afgørelse, om de kan tillades bibeholdt.

Vedrørende almenhedens strandgangsret i henhold til naturfredningslovens § 54 har Overfredningsnævnet konstateret, at der på den omhandlede kyststrækning kun er ganske få muligheder for lovligt at komme ned til stranden, at det bl.a. på grund af lovlige kystsikringsarbejder og store sten langs vandet vil være forbundet med forholdsvis stort besvær at benytte strandgangsretten, og at det på hele strækningen forekommer mere naturligt og forbundet med bedre udsigt at benytte fortovet på Søndre Strandvej.

Overfredningsnævnet meddeler derfor i medfør af naturfredningslovens § 54, stk. 5, dispensation til bibeholdelse af de foranstaltninger, der forhindrer strandgangsretten på den omhandlede kyststrækning.

På Overfredningsnævnets vegne

Bendt Andersen
overfredningsnævnets formand

/bop

OVERFREDNINGSNÆVNET>

U d s k r i f t

afOVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

Aar 1939 den 13. December afsagde Overfredningsnævnet paa Grundlag af mundtlig og skriftlig Votering følgende

K e n d e l s e

i Sagen Nr. 336/38 vedrørende Bebyggelse af Ejendommen Matr.Nr. 81v Helsingør Købstads Markjorder, beliggende mellem Øresund og Søndre Strandvej.

Den af Fredningsnævnet for Frederiksborg Amt den 2. November 1938 afsagte Kendelse er forelagt Overfredningsnævnet i Medfør af Naturfredningslovens § 19, hvorhos Kendelsen er indanket af Ejeren af den ommeldte Ejendom, Kaptajn O.F. Carlberg, Helsingborg, ved Overretssagfører J. Gottlieb, Helsingør.

Overfredningsnævnet har den 22. April 1939 besigtiget den omhandlede Grund og har herunder forhandlet med Grundejeren og Overretssagfører Gottlieb.

Ved disse Forhandlinger og ved senere Forhandlinger mellem Fredningsnævnets Formænd og Grundejeren opnåede man en mindelig Overenskomst med den paagældende, gæsende ud paa, at det tillades ham at opføre en Bygning paa Ejendommen saa langt mod Syd som muligt, i hvilken Forbindelse bemærkes, at der hviler en den 19. Maj 1913 tinglyst Servitut paa Ejendommen, hvorved Bebyggelse i en Afstand af 15. Alen fra Grundens Sydgrænse forbydes.

Bygningens Tagryg maa ikke rage mere end 2,5 m op over Fortovets Bøgekant.

Bygningens Grundplan bliver 10 x 10 m, og Bygningens vestlige Ydermur anbringes 1 m fra Foden af Skraeningen mod Strandvejen.

Det paa Ejendommen værende store Lindetræ vil ikke blive forlængt fjernet eller nedskaaret.

I Erstatning tilkendes der Kaptajn O.F.Carlberg 1500 Kr., med hvilket Beløb han har erklæret sig tilfreds.

T h i b e s t e m m e s :

Den af Fredningsnævnet for Frederiksborg Amt den 2. November 1938 afsagte Kendelse vedrørende Bebyggelse af Ejendommen Matr.Nr. 81v Helsingør Købstads Markjorder, beliggende mellem Øresund og Søndre Strandvej, ændres i Overensstemmelse med det foranstående.

P.O.V.

Frederik V.Petersen.

(sign.)

KENDELSER>

U D S K R I F T

af

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for
Frederiksborg Amtsrådskreds.

K E N D E L S E

afsagt den 2. November 1938.

Efter den sidste Udvidelse - i 1938 - af Strandvejen syd for Helsingør er Udsigten over Sundet bleven mere fri, og Bebyggelse paa den Plads, der er levnet mellem Vejen og Strandbredden, vil paa den største Del af Strækningen være udelukket. Helt mod Syd nær ved Skellet mellem Helsingør Købstads Markjorder og Tikøb Sogn, skilt fra denne Kommunes Grund (Matr.Nr.1^d Kronborg Teglgaard) ved en smal Jordstrimmel Matr.Nr.81^m Markjorderne, hvor der løber en Bæk, findes dog en Strandgrund Matr.Nr.81^v Markjorderne af større Bredde (ca 30 m) af Areal ca 1100 m².

Denne Grund tilhører Skibsmægler Kaptajn O.Karlberg, Helsingborg, der har andraget Strandfredningskommissionen om Dispensation fra § 25 i Lov om Naturfredning af 7.Maj 1937 for at kunne bebygge den. Helsingør Byraad har udtalt sig imod, at Dispensation gives, og Kommissionen har derefter i Henhold til § 4, Stk. 2 i An. 18. Maj 1937 henvist Sagen til Fredningsnævnet.

Paa Ejendommen hviler ifølge Deklaration af 26/6, 1.14/11 1919, oprettet mellem Ejeren og Fredningsnævnet, følgende Servitutbestemmelse:

"Paa Ejendommen maa kun af Facaden være bebygget 8,20 m med en Bygning i 2 Etager, samt i Forbindelse med Bygningen maa opføres en Bygning i 1 Etage paa 5,20 m af Facaden i en Højde af

3,30 m, saaledes at der ovenpaa denne Bygning anbringes en aaben Pergola, alt i Overensstemmelse med en til Nævnet indgivet Tegning.

Den mod Nord beliggende Mur omkring Gaardspladsen sænkes, som Tegningen viser, saaledes at dens Overkant ligger i en Højde af ikke over 1,5 m over Strandvejen."

Endvidere findes en i Skøde 1.22/9 1919, indeholdt Servitutbestemmelse, hvorefter den nordligste Del af Grunden, 15 Al fra Skellet, ikke maa bebygges. x)

Strandvejen ligger nu højt i Forhold til Grunden hvis højeste Punkt er 1,42 m lavere end Vejens Kant. Paa den er Have og to smaa Træhuse som benyttes af Ejeren paa Week-end Ophold. Det større af disse Huse ligger 3,37 m under Vejens Kant.

Hans Tanke er nu at lade opføre en Villa af Størrelse 8x10 m af alm. Bungalow Type paa Grundens højeste Del nær ved Vejen, langs hvilken Grundens Længde er ca 43 m.

Skønt denne Bebyggelse levner en stor Del af Udsigten fri, er det dog landskabeligt set en betydelig Forringelse af den smukke fri Udsigt, der begynder her, efter at man syd fra har passeret en stor Bygning paa Matr.Nr. 1d. Nævnet finder det paak at holde Bebyggelse indenfor saadanne Grænser, at Stedets Udseende i det væsentlige ikke ændres.

Det kan derfor tillades Ejeren at opføre en Tilbygning til det større Træhus eller en ny Bygning paa samme Plads, ikke højere end 3,37 m over den nuværende Bygnings Niveau og af Grundflade ikke større end 60 m², paa Betingelse af, at Plan og Tegning forelægges Nævnet til Godkendelse.

x) I samme Skødes § 5d bestemmes følgende:
Paa Parcellen maa ikke drives Værtshushold eller nogen af de i Lov 10. Marts 1852 nævnte Næringsveje, ligesom der ikke maa have Oplag af de i Loven nævnte Genstande eller ildelugtende Ting. Der maa ikke holdes Svin eller drives nogen Virksomhed, der ved Støj, Røg eller ilde Lugt kan volde de Omboende Ulempe, ligesom Parcellen ikke maa benyttes til Arbejdsplads eller Oplagsplads for Materialier og lignende.

Ejeren har, hvis han ved Fredning af Grunden hindres i at bygge saaledes som han ønsker og saaledes som han efter Fredningsdeklarationen af 1919 den Gang (og indtil Loven af 1937) havde Lov til at bygge, paastaet sig tilkendt Erstatning og opstille en Beregning. -

En Fredning som anførte Bestemmelse med nedenstaaende Tilføjelser skønnes at forringe Grundens Værdi i Handel med ca 1700 Kr., hvilket Beløb derfor tillægges Ejeren i Erstatning og udredt halvt af Staten, halvt af Helsingør Købstad.

Det bestemmes derfor, at Ejendommen Matr.Nr.81y Helsingør Købstads Markjorder fredes saaledes at den kun maa bebygges paa anførte Maade og saaledes at der ikke paa Grunden uden Tilladelse af Fredningsnævnet maa findes Træer; der hindrer Udsigten fra Vejen og anden Plantning kan forlanges nedskaaret, ligesom der i øvrigt ikke maa anbringes nogen Indretning, der efter Nævnets Skøn virker skæmmende, og de i Skøde, lyst d.22/9 1919 § 5d indeholdte Servitutbestemmelser ang. Grundens Benyttelse ogsaa fremtidig skal kunne paatales af Fredningsnævnet.

Der tillægges Ejeren 1700 Kr. i Erstatning.

A.P.Larsen

L.Harboe

K.Klem.

.

KENDELSER>

af

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for Frederiksborg Amtsradsreds

Aar 1918 den 13. Juli Em. Kl. 2 mødte Fredningsnavnet for Frederiksborg Amt paa de til Bergmansdal hørende Grunde af Helsingør Købstads Markjorder, hvor da foretoges:

Sag om Fredning af den ubevoksede Strandbred paa en Strækning af Bergmansdals Jorder og Bevarelse af Udsigten til Øresund.

Der fremlagdes.....

For Rekvirenten mødte Overretssagfører Ahlefeldt-Laurvigen.

Af de indkaldte mødte Fabrikant J. Hansen ved Sønnen Herluf Hansen, der afgav Fuldmagt, Fabrikant Køhler, Grosserer Schlüter og Fabrikant Messerschmidt, som Ejer af Bergmansdal.

For Helsingør Kommune mødte fhv. Købmand Daugaard og Bygningsinspektør Schrøder.

Med Fabrikant J. Hansens Søn afsluttedes Overenskomst om, at der paa hans Grund, der kun har 7 Alen Facade til Strandvejen, ikke foretages nogen Foranstaltning, der hindrer Udsigten.

C. Ahlefeldt-Laurvigen Herluf B. Hansen.

Med Fabrikant Køhler afsluttedes saadan Overenskomst:

Paa de Fabrikant J. Køhler og dennes Moder Enkefru Køhler tilhørende Ejendomme samtykker Nævnet i, at Retten til fri Passage paa den ubevoksede Strandbred frafalder, imod at Hr. Køhler paa den ham tilhørende Ejendom stiller et Strandareal til Almenhedens Disposition,

nemlig fra det fra Skellet mellem hans og hans Moders Ejendomme i en Længde af 44 Alen liggende Strandstykke; paa dette Areal maa Almenheden opholde sig, og der maa opstilles Bænke der. Udgifter ved Indretningen af Nedgang fra Landevejen til Strandparcellen er Hr. Køhler uvedkommende. Hr. Kohler er ikke berettiget til at opstille Badehuse paa den omhandlede Parcel, der er givet til Opholdssted for Almenheden.

Da Hr. Køhler fremsatte Ønske om at anbringe en Garagebygning paa hans ved en tidligere Forretning fredede Strandparcel, vedtog man at svare, at man i hvert Fald maatte se en Tegning med Angivelse af Dimensionerne, forinden man kan udtale sig herom.

Oplæst og vedtaget.

C. Ahlefeldt-Laurvigen

Jacob Køhler.

Med Fabrikant Schlüter var der ikke noget at forhandle, da han før 1. Januar 1916 har indtaget Strandparcellen til Havea

Med Fabrikant Messerschmidt, der ejer en stor Strandparcel stødende op til Kaptajn Karlbergs Parcel mod Syd, og en mindre parcel stødende op til Kommunens Gangsti mod Nord, afsluttede dant Forlig:

Hr. Messerschmidt forpligter sig til dels at fjerne opstammede Buske og Trævækster, som findes paa hans Strandparceller saa at intet uskont bliver staaende, og saa at Udsigten oversund hindres saa lidt som muligt og fremtidig bevare denne Ud

Strandbredden skal efter Navnets Bestemmelse paa begge Strandparceller være til fri Passage paa den for Plantevækst betegnede Strandbred og for den sydlige Strandparcels Vedkommende der være Adgang til Strandbredden ad en Passage, der tilvejebringes i Overensstemmelse med Lovens § 21 f., medens den nuværende Nedgang benyttes for den nordlige Parcels Vedkommende.

Denne Nævnets Bestemmelse om Passage bortfalder dog fremt Hr. Messerschmidt indgaar paa at stille den nordlige S parcel i en Længde af c. 60 m fra Skellet ved Kommunens Gang sydefter til Almenhedens Raadighed, saaledes at der paa denne Parcel have Ret til frit Ophold, ligesom Kommunen skal have Ret til at forlænge Stien over disse 60 m.

Denne Overenskomst, som Hr. Messerschmidt paa Grund af et til en Køber givet Tilbud ikke idag kan afslutte som endelig, er bindende for begge Parter, hvis han ikke inden 8 Dage meddeler Nævnet, at han ikke kan indgaa paa Overenskomsten.

Oplæst og vedgaaet med Tilføjende, at der ikke for Almenheden have Baderet paa den nordlige Parcel, hvorimod Parcellens Ejer har Ret til at opsætte Badehuse udfor Parcellen.

C. Ahlefeldt-Laurvigen Louis Messerschmidt

Det kommunale Medlem af Nævnet havde meddelt Forfald, saa at Nævnets Medlemmer alene var Formanden og Direktør Jensen-Bjellekjær.

Mødet sluttet.

Jacobæus

J. Jensen Bjellekjær

Foranstaaende Overenskomst med Fabrikant Lesserschmidt er endelig, da der ikke til idag den 23. Juli 1918 er modtaget nogen Skrivelse fra ham.

Jacobæus

Begæres tinglæst som Hæftelse paa

- 1) Fabrikant Johannes Hansens Ejendom Matr. Nr. 81m Helsingør Købstads Markjorder,
- 2) Inspektør Jante Køhlers Ejendom Matr. Nr. 81u Helsingør Købstads Markjorder, og
- 3) Aktieselskabet "Bergmandals" Ejendom Matr. Nr. 81g og 81^l Helsingør Købstads Markjorder.

KENDELSER>

af

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for Frederiksborg Amtsrådskred

Aar 1917 den 10. Oktober Kl. 2 mødte Naturfredningsnævnet for Frederiksborg Amt paa den Murermester Køhler tilhørende Villaejendom ved Bergmansdal paa Helsingør Mark, en Parcel af matr. Nr. 9a^(mã 81/2) af Helsingør Markjorder, hvor der foretoges Sag om Fredning af Stranden ved Murermester Køhlers Villa ved Bergmansdal, Helsingør Købstads Markjorder, efter Begæring af Fællesudvalget af 1914, som Repræsentant for Foreningen for Naturfredning.

.....

Der blev derefter forhandlet om en Overenskomst, som blev indgaaet saaledes:

Murermester Køhler indgaar paa at fjerne det opførte Plankeværk og i Stedet for at anbringe et aabent Stakit ikke højere end 1 m, ligesom han forpligter sig til kun at tilplante det nu opfyldte Areal efter en af den danske Turistforenings Helsingøraftdeling godkendt Plan, saaledes at Udsigten fra Strandvejen bevares.

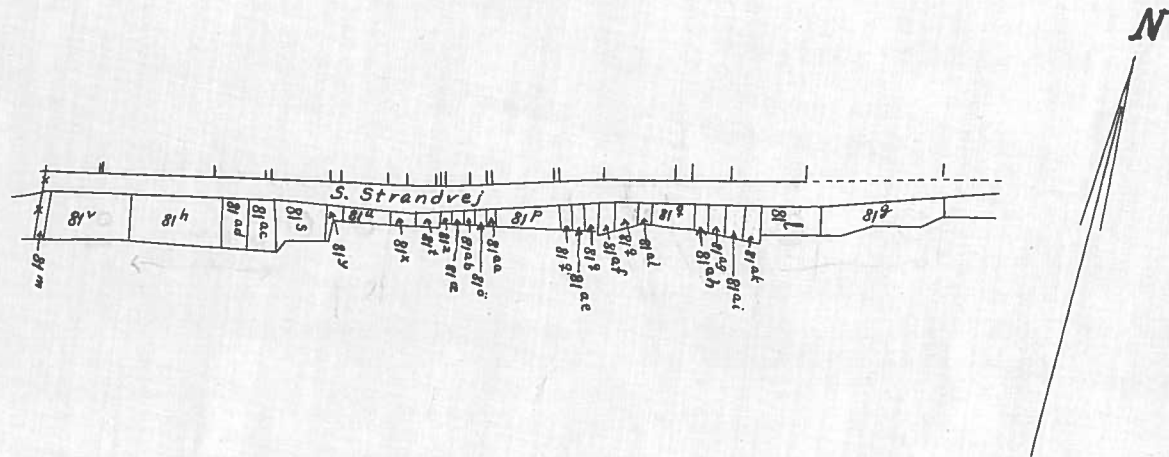
Paa den anden Side frafalder Fællesudvalget af 1914, at der aabnes fri Færdsel paa Strandbredden, saaledes at det skal være Hr. Køhler tilladt at forhindre Adgang til hans Strandgrund. Overretssagfører Larsen bemærker, at Grunden til, at han paa Udvalgets Vegne mod Reglen gaar ind paa at fravige Principet om, at den frie Strand skal være aaben for fri Passage, er den, at Stranden paa dette Sted er meget smal og lidet egnet til at gaa paa, og at Passagen ikke kan fortsættes mod Syd paa Grund af en Høfde og mod Nord afspærres ikke ret langt fra Stedet af Vandet, der gaar helt op til Glaciset.

Plankeværket skal være erstattet med Stakit inden 1. December 1917.

Oplæst, vedgaaet og underskrevet.

Del af Helsingør Købstads Markjorder
Kopi af Matrikulskortet.

1:4000

Helsingør Kommunes tekniske Kontor
25-11-1941

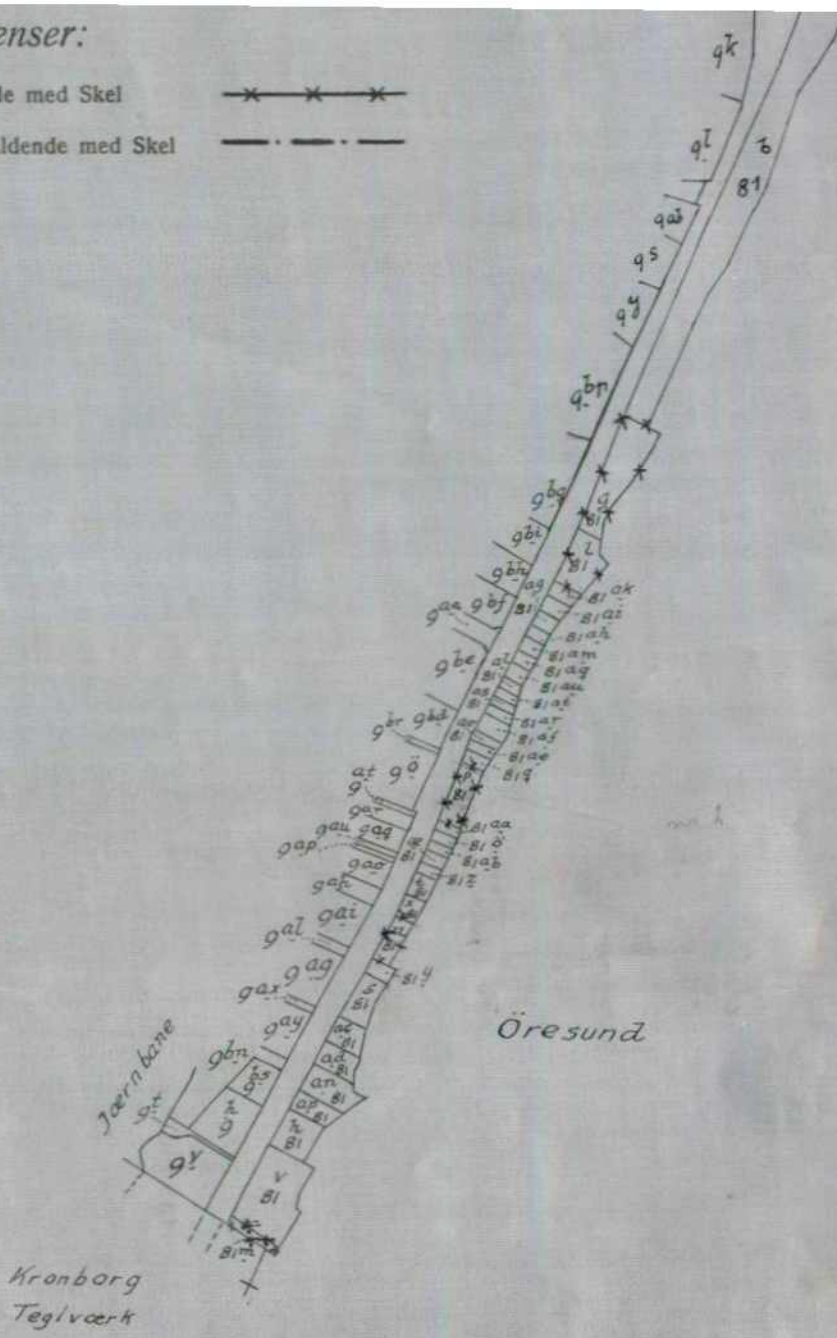
M Hansen

Fredningsgrænser:

sammenfaldende med Skel

ikke sammenfaldende med Skel

Terrain af

Helsingør Købstads Markjorder

Sogn:

Herred:

Amt: Frederiksborg

Udfærdiget i April 1948
Direktoratet for Matrikulsvæsenet

Maalestoksforhold: 1:4000

DISPENSATIONER>

Afgørelser – Reg. nr.: 00002.00

Dispensationer i perioden: 08-11-2004 - 08-05-2006

Fredningsnævnet for Frederiksborg Amt

Sct. Anna Gade 5 A, 3000 Helsingør
Tlf. 49258120 Fax. 49214686

Den - 8 NOV. 2004

Helsingør Kommune
Teknisk Forvaltning
Mørdrupvej 15
3060 Espergærde

SCANNET

LWS

Modtaget i
Skov- og Naturstyrelsen
- 9 NOV. 2004

FS. 100/04. Matr. nr. 81 v Helsingør Markjorder. Deres j.nr. 04-1181.

Fredningsnævnet har fra Helsingør Kommune modtaget en ansøgning om tilladelse til etablering af en parkeringsplads på ovennævnte ejendom.

Ejendommen er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 13. december 1939, tinglyst den 3. januar 1940, der har til formål at regulere bebyggelsen på ejendommen, at hindre forekomsten af udsigtshæmmende træer og at forbyde skæmmende indretninger.

Det vurderes, at det ansøgte ikke strider mod fredningens formål og vil være af underordnet betydning i forhold til dette.

I medfør af naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 721 af 7. september 1997 om forretningsorden for fredningsnævn § 9, stk. 4, meddeler jeg derfor på nævnets vegne tilladelse til det ansøgte.

Tilladelsen bortfalder i henhold til naturbeskyttelseslovens § 66, stk. 2, såfremt den ikke er udnyttet inden 3 år fra tilladelsens meddelelse.

201-1211/2-201
121

Afgørelsen kan inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, påklages til Naturklagenævnet af adressaten for afgørelsen, ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører, offentlige myndigheder og lokale foreninger o.lign., som har en væsentlig interesse i afgørelsen samt landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser. En eventuel klage stiles til Naturklagenævnet og indsendes til fredningsnævnet.

Den meddelte tilladelse må derfor ikke udnyttes før klagefristens udløb. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet, jf. naturbeskyttelseslovens § 87, stk. 3.

Det er en betingelse for Naturklagenævnets behandling af en klage, at klageren indbetaler et gebyr på 500 kr. til Naturklagenævnet. Nævnet vil sende klageren en opkrævning på gebyret, når nævnet har modtaget klagen fra fredningsnævnet. Naturklagenævnet vil ikke påbegynde behandlingen af klagen, før gebyret er modtaget. Vejledning om gebyrordningen kan findes på Naturklagenævnets hjemmeside www.nkn.dk

Gebyret tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i sin klage.

Thorkild Bendsen
nævnets formand

Kopi af afgørelsen er sendt til:
Maj Stebbing, Skansørevej 2, 3000 Helsingør
Frederiksborg Amt
Skov- og Naturstyrelsen
Danmarks Naturfredningsforening
Friluftsrådet

Fredningsnævnet for Frederiksborg Amt

Sct. Anna Gade 5 A, 3000 Helsingør
Tlf. 49258120 Fax. 49214686

Den - 8 MAJ 2006

Frederiksborg Amt
Landskabsafdelingen
Kongens Vænge 2
3400 Hillerød

Modtaget i
Skov- og Naturstyrelsen

- 9 MAJ 2006

SCANNET

KOPI

FS 56/06. Opførelse af et skur på 10 m² på ejendommen matr.nr. 81 p Helsingør Markjorder, Helsingør, Søndre Strandvej 56 A i Helsingør Kommune. Deres j.nr. 8-70-51-4-217-48-04 og 8-70-51-8-217-4-06.

Fredningsnævnet har gennem Frederiksborg Amt modtaget en ansøgning fra ejeren af ovennævnte ejendom om tilladelse til at opføre et skur på knapt 10 m² på ejendommen - en mindre strandgrund på 310 m² beliggende kystværts Søndre Strandvej. Skuret påtænkes anlagt således, at konstruktionen ikke vil overstige et vandret plan på 1,0 meter over fortovsniveau. Dermed bevares udsigten over Øresund.

Amtet har i sit brev til nævnet meddelt, at ejeren, Niels-Aage Nielsen, har oplyst, at skuret ønskes opført til erstatning af et tidligere skur på ejendommen, som faldt sammen under en storm for nogle år tilbage. Endvidere oplyses det, at der efter oplysninger fra tidligere ejere angiveligt har været et skur/lysthus på strandgrunden siden begyndelsen af 1930'erne. Det fremgår således af skøde fra 1953, at der på daværende tidspunkt var et lysthus på strandgrunden.

Fredningsnævnet foretog i 1987 en gennemgang af strandgrundene langs med Søndre Strandvej, som daværende myndighed i forhold til strandbeskyttelseslinien (den daværende naturfredningslovs § 46). I den forbindelse registreredes et mindre skur og en (to) delvis sammenfalden fliseterrasse(r) på ejendommen. Overfredningsnævnet meddelte den 21. december 1989 tilladelse til bibeholdelse af skuret og den (de) daværende fliseterrasse(r).

Sus-121-00060
17

Amtet har i sit brev til nævnet oplyst følgende:

Fredningsforhold

Ejendommen er omfattet af fredning af arealer ved Bergmandsdal i Helsingør Kommune indført i fredningsnævnets forhandlingsprotokol den 11. august 1919. Fredningens formål er at sikre udsigten og skaffe offentligheden adgang til stranden. Sagen blev i 1987-89 ikke behandlet i forhold til fredningen.

Andre beskyttelsesinteresser

Ejendommen er som ovennævnt omfattet af naturbeskyttelseslovens § 15 om strandbeskyttelseslinie, da den ligger mindre end 300 m fra grænsen for den sammenhængende landvegetation. Den gældende linie er på ejendommen indskrænket, så den forløber kystværts skel til Sdr. Strandvej.

Bestemmelsen om strandbeskyttelseslinien forvaltes som bekendt meget restriktivt. Der meddeles kun dispensation, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Overfredningsnævnet har dog med afgørelse af 21. december 1989 meddelt lovliggende tilladelse til mindre bebyggelse (udhuse, skure, terrasser o.lign.) på strandgrundene langs med Sdr. Strandvej. Overfredningsnævnet tilkendegav derudover at være indstillet på at imødekomme ansøgninger om dispensation fra strandbeskyttelseslinien til lignende mindre bebyggelse (udhuse, skure, terrasser o.lign) på den pågældende kyststrækning.

Amtet har bl.a. ud fra lighedsbetragtninger valgt at administrere strandbeskyttelseslinien på den pågældende kyststrækning ud fra holdningen i Overfredningsnævnets afgørelse. Herefter bør der normalt efter en konkret vurdering gives dispensation til de nævnte typer bebyggelse og anlæg på vilkår, der sikrer, at udsigten fra Strandvejens fortov over Øresund forringes mindst muligt.

Naturklagenævnet stadfæstede således med afgørelse af 21. november 2003 (NKN j.nr. 03/132/200-0008) amtets tilladelse til opførelse af et strandhus inden for strandbeskyttelseslinien ved Søndre Strandvej i Helsingør Kommune med et krav om,

at bebyggelsen ikke måtte overstige et vandret plan af 0,8 m over fortovsniveau. Begrundelse for amtets afgørelse var et ønske om at bevare mest muligt at udsigtsmuligheden fra Strandvejen over Øresund, specielt da strandgangsretten efter naturbeskyttelseslovens § 22 ikke kan effektueres på grund af strækningens mange anlæg i kystlinien.

Amtet skal ligeledes henvise til Naturklagenævnets afgørelse af 31. marts 2003 (NKN j.nr. 03-121/200-0003) i sag om bibeholdelse af hegn på en ejendom i Rungsted i Hørsholm Kommune. Ejendommen var udover at være beliggende inden for strandbeskyttelseslinien også omfattet af en egentlig udsigtsfredning, hvis formål er at bevare udsigten over Øresund. I afgørelsen stadfæstedes fredningsnævnets afgørelse og det udtaltes endvidere, at; *" Øjenhøjde er i en almindelig bil 1,10 - 1,15 m over kørebanen, og fortovets niveau ligger på den omhandlede strækning 10 cm over kørebanen. For en fortsat varetagelse af fredningens formål og for at sikre udsigten også for personer i personbiler bør hegnshøjden således ikke være over 1 m inkl. bevoksning"*.

Som følge af det vildtvoksende terrassebyggeri og den høje beplantning langs Søndre Strandvej har amtet i 2004/2005 gennemført en udsigtscampagne på kyststrækningen. Beplantningen samt hegn på strækningen er således for størstepartnedskåret til 1,0 meters højde, mens et mindre antal sager verserer ved Naturklagenævnet. Ligeledes er der truffet afgørelser vedr. en række badebroer på strækningen. Amtet påbegynder i de næste uger en gennemgang af byggerierne i strandbeskyttelseszonen.

Anbefaling

Det er amtets vurdering, at opførelse af et skur på knapt 10 m², hvor bebyggelsen ikke overstiger et vandret plan af 1 m over fortovsniveau vil sikre udsigten over Øresund. Opførelse af skuret vil dermed være af underordnet betydning i forhold til fredningens formål. Forvaltningen kan derfor med amtsrådets bemyndigelse anbefale, at fredningsnævnet i medfør af Naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1 giver tilladelse til det ansøgte på vilkår om:

- At skuret opføres i overensstemmelse med ansøgningen af 11. september 2005 med bilag af 5. september 2002.
- At skurets konstruktioner ikke må overstige et vandret plan af 1 m over

fortovsniveau.

Bemærkninger

I forbindelse med besigtigelse af ejendommen konstateredes et nyopført raftehegn i skel mod den nordligt beliggende naboejendom samt en forholdsvis nyanlagt terrasse med kystsikring. Amtet skal gøre opmærksom på, at udtalelsen alene vedrører opførelse af skuret på ejendommen. En afgørelse vedr. terrasse/kystsikring samt raftehegn på ejendommen afventer amtets gennemgang af forholdene på strandgrundene langs Søndre Strandvej. Amtet vil efter denne gennemgang fremsende særskilt udtalelse til fredningsnævnet herom.

Fredningsnævnets afgørelse.

På det foreliggende grundlag vurderes det i overensstemmelse med Amtets indstilling, at det ansøgte ikke strider mod fredningens formål og vil være af underordnet betydning i forhold til dette.

I medfør af naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 947 af 16. september 2004 om forretningsorden for fredningsnævn § 10, stk. 5, meddeler jeg derfor på nævnets vegne tilladelse til det ansøgte på de af Amtet anbefalede vilkår, nemlig:

- At skuret opføres i overensstemmelse med ansøgningen af 11. september 2005 med bilag af 5. september 2002.
- At skurets konstruktioner ikke må overstige et vandret plan af 1 m over fortovsniveau.

Tilladelsen bortfalder i henhold til naturbeskyttelseslovens § 66, stk. 2, såfremt den ikke er udnyttet inden 3 år fra tilladelsens meddelelse.

Klagevejledning

Afgørelsen kan inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, påklages til Naturklagenævnet af adressaten for afgørelsen, ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører, offentlige myndigheder og lokale foreninger o.lign., som har en væsentlig interesse i afgørelsen samt landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og landsdækkende foreninger og organisationer, som

efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser. En eventuel klage stiles til Naturklagenævnet og indsendes til fredningsnævnet.

Den meddelte tilladelse må derfor ikke udnyttes før klagefristens udløb. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet, jf. naturbeskyttelseslovens § 87, stk. 3.

Det er en betingelse for Naturklagenævnets behandling af en klage, at klageren indbetaler et gebyr på 500 kr. til Naturklagenævnet. Nævnet vil sende klageren en opkrævning på gebyret, når nævnet har modtaget klagen fra fredningsnævnet. Naturklagenævnet vil ikke påbegynde behandlingen af klagen, før gebyret er modtaget. Vejledning om gebyrordningen kan findes på Naturklagenævnets hjemmeside www.nkn.dk

Gebyret tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i sin klage.

Thorkild Bendsen
formand

Kopi af afgørelsen er sendt til:

Niels-Aage Nielsen, Sdr. Strandvej 56 A, 3000 Helsingør

Helsingør Kommune, Teknisk Forvaltning

Skov- og Naturstyrelsen

Danmarks Naturfredningsforening

Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomite v/ Knud Pedersen

Friluftsrådet

Friluftsrådets amtsformand, Poul Erik Pedersen

Dansk Ornitologisk Forenings lokalafd. for Københavnsområdet, att. Fredningsudvalget

Fredningsnævnet for Nordsjælland

Sdr. Jernbanevej 18B

3400 Hillerød

Tlf. 47 33 87 32

E-mail: nordsjaelland@fredningsnaevn.dk

www.fredningsnaevn.dk

Den 14. september 2020 traf Fredningsnævnet for Nordsjælland afgørelse i sagen:

FN-NSJ-036-2020 – Ansøgning om tilladelse til at fjerne et skilt med oplysning om adgangsforhold på ejendommen matr. nr. 81ba Helsingør Markjorder, beliggende Søndre Strandvej 35, 3000 Helsingør, Helsingør Kommune.

Ansøgningen og Helsingør Kommunes udtalelse:

Helsingør Kommune har den 2. juli 2020 (sagsnr. 192018-0717) rettet henvendelse til Fredningsnævnet for Nordsjælland, idet ejeren af ovennævnte ejendom ønsker at fjerne et tidligere opsat adgangsskilt. Ejendommen er omfattet af en fredningsdeklaration fra den 13. juli 1918 om fredning af den ubevoksede strandeng på en strækning af Bergmandals Jorder og bevarelse af udsigten til Øresund. Af henvendelsen til fredningsnævnet fremgår blandt andet:

”Vi har modtaget en ansøgning fra ejer om at fjerne et skilt med teksten ”Privat færdsel til fods og ophold på stranden samt badning er tilladt. Vis hensyn”.

Ejendommen er omfattet af en fredningsdeklaration fra 1918. Jeg har vedhæftet en udredning af fredningsforholdene. Her kort:

- Efter forhandling i 1918 blev det besluttet, at beplantningen skal holdes nede så der altid er udsigt ud over Øresund.
Det blev samtidig besluttet, at den nordligste del (matriklerne 81aø og 81ba, tidligere 81g) skal være åben for almenheden med ret til frit ophold og kommunen har ret til at forlænge den kommunale sti fra nord henover arealet.

Helsingør kommune har håndhævet adgangen til arealet og har i 2012 påbudt skiltet opsat på plankeværket ved lågen. Det var en tilsynsafgørelse som ikke kunne påklages. Det er først nu der ansøges om at undlade at skilte med adgangen.

Vi blev opmærksom på sagen igen da der blev klaget over at adgangen til standen var aflåst med en hængelås. Vi varslede derfor et påbud om at låse lågen op den 22. april 2020.

Jeg besigtigede forholdene sammen med ejer den 4. juni 2020. Her gennemgik ejer Dilora Messerschmidt –sagen og fortalte bl.a. om de gener der er fra strandgæsterne. Der besørger på stranden, affald, larm. Der har været nogen som dyrker sex og hun føler at hun til tider ikke selv kan være på stranden. Dilora oplyste at hun ønskede at fjerne skiltet. Jeg opfordrede hende til at ansøge og på den måde få en klagemulighed. Ved besigtigelsen var låsen på lågen fjernet.

Vurdering og anbefaling

Det er vores vurdering, at her er tale om en fredningsdeklaration som stadig er gældende. Deklarationen giver offentligheden adgang til arealet. Det er derfor i strid med fredningen at spærre eller på anden måde hindre offentligheden adgang til arealet. Der er langs hele strandgrunden opsat et plankeværk der gør det umuligt at komme til stranden uden at skulle igennem en låge. Plankeværk og låge gør at det virker meget privat og alene på den måde hindrer folk i at komme til stranden – uanset om lågen er låst eller ej.

Det er fast praksis i adgangssager efter naturbeskyttelsesloven at opsættes der hegn og låger, hvor der er offentlig adgang skal der skiltes med offentlighedens ret til adgang. Alternativt skal låge og hegn fjernes i et omfang så det er åbenlyst at der er offentlig adgang til arealet.

Ejers begrundelse for at fjerne skiltet er ikke tilstrækkeligt til, at vi kan anbefale en dispensation fra fredningen til at fjerne skilte og på den måde hindre adgangen til stranden. Det er vores vurdering, at formålet med fredningen er at sikre offentligheden adgang til stranden.

Vi skal derfor anbefale fredningsnævnet at der meddeles afslag til at fjerne skiltet.”

Det skilt, sagen vedrører, er i henvendelsen fotogengivet nedenfor:

Skilte og lågen som tidligere var låst. Billeder fra den 4. juni.

Helsingør Kommune har i et med henvendelsen medsendt notat vurderet, at nedtagningen af skiltet kræver fredningsnævnets dispensation.

Høringsvar:

Danmarks Naturfredningsforening, Helsingør afdeling, har den 29. juli 2020 angivet:

”Naturfredningsforening Helsingør støtter kommunens afgørelse mod fjernelse af skilt på låge til strandareal, og vi støtter at lågen skal være ulåst.

Fredningsteksten fra 1918 meddeler offentlighedens adgang til arealet. Som en konsekvens heraf, er det i strid med fredningen at hindre adgangen ved at låse lågen. Det er også nødvendigt, at skiltet med offentlighedens ret til adgang, fordi hegn og låge får stranden til at se privat og har derfor en ”skræmmende effekt” på folk, hvilket er i strid med fredningen.”

Miljøstyrelsen har den 5.august 2020, jf. naturbeskyttelseslovens § 33, stk. 4, blandt andet angivet:

”Sagen drejer sig om Helsingør Kommunes skiltning vedr. offentlighedens adgang til stranden på ejendommen Strandvejen 35, matr. nr. 81 ba Helsingør Markjorder. Lodsejer ønsker skiltet fjernet, og kommunen sender dette ønske videre til fredningsnævnet som ansøgning om dispensation fra fredningen.

Ejendommen er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 21. december 1989 om fredning af Helsingør Sydstrand. Af den oprindelige forhandlingsprotokol af 13. juli 1918 fremgår det bl.a., at fredningen omhandler den ubevoksede strandbred og bevarelse af udsigten til Øresund.

Miljøstyrelsen er af den opfattelse, at kompetencen vedr. den del af fredningen, der omhandler offentlighedens adgang/strandgangsret er overgået til kommunen jf. naturbeskyttelseslovens §103 stk.3.

På nedenstående kortudsnit er den omtrentlig placering af det ansøgte markeret med en rød prik, mens fredet areal er markeret med skravering:

Fredningsnævnets afgørelse:

Efter naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, kan fredningsnævnet dispensere fra bestemmelserne i en foreslået eller fastsat fredning, når det ansøgte ikke er i strid med fredningens formål. Videregående afvigelser fra en fredning end nævnt i stk. 1, og helt eller delvis ophævelse af en fredning kan, jf. lovens § 50, stk. 5, kun foretages efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Efter naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 2, kan der kun meddeles dispensation i eller uden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, hvis det ansøgte ikke indebærer forringelse af naturtyper og levesteder for arter eller betydelige forstyrrelser af arter, som området er udpeget for, og efter stk. 3 kan der, medmindre betingelserne i § 65, stk. 3, er opfyldt, ikke meddeles dispensation, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er nævnt i bilag 3 til loven, eller ødelægge de plantearter, der er nævnt i bilag 5 til loven, i alle livsstadier (bilag IV-arter).

Fredningsnævnet bemærker herefter, at der i nærværende sag ikke er søgt om dispensation fra fredningens bestemmelser, og at der i øvrigt i fredningsafgørelsen ikke er fastsat bestemmelser vedrørende skiltningen i det fredede område.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 1, at det er kommunalbestyrelsen, der påser overholdelsen af blandt andet fredningsbestemmelser. Fredningsnævnet er i forbindelse hermed ikke tillagt kompetence i forhold til kommunernes forvaltning som tilsynsmyndighed for en fredning. Det følger endvidere af naturbeskyttelseslovens § 103, stk. 3. 1. pkt., at de beføjelser, der tilkommer fredningsnævnet i tidligere afgørelser om bygge- og beskyttelseslinjer, offentlighedens adgang og friluftsklamer tilkommer kommunalbestyrelsen.

På den anførte baggrund finder fredningsnævnet herefter, at det foreliggende spørgsmål om nedtagelsen af et skilt henhører under Helsingør Kommunes kompetence enten som tilsynsmyndighed for fredningen eller i medfør af naturbeskyttelseslovens § 103, stk. 3.

Da fredningsnævnet således ikke har kompetence i relation til det forelagte spørgsmål, tilbagesender nævnet sagen til afgørelse i Helsingør Kommune som rette instans.

Fredningsnævnet foretager sig herefter ikke videre i sagen.

Toftager
Nævnets formand

Vejledning om klage

Der kan klages over denne afgørelse til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Klagefristen udløber 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. Klagen skal ifølge lov om naturbeskyttelse § 87 afgives via Miljø- og Fødevarerklagenævnets digitale selvbetjening, jf. vejledning på klagenævnets hjemmeside www.naevneneshus.dk. Klagefristen udløber ved midnat på dagen for klagefristens udløb. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- Adressaten for afgørelsen,
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- offentlige myndigheder,
- en berørt nationalparkfond,
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og

- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Det er en betingelse for Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af en klage, at den, der klager indbetaler et gebyr på 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder og organisationer (2016-niveau). Klagegebyret reguleres den 1. januar hvert år efter den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks som løbende offentliggjort i forslag til finanslov med virkning for klager, der modtages i nævnet fra og med den 1. februar 2017. Nævnet offentliggør størrelsen af klagegebyret på sin hjemmeside www.naevneshus.dk.

Gebyret opkræves i forbindelse med klagens oprettelse i Miljø- og Fødevareklagenævnets digitale selvbetjening. Klagen behandles først, når gebyret er betalt. Vejledning om gebyrbetalingen kan ligeledes findes på Miljø- og Fødevareklagenævnets hjemmeside www.naevneshus.dk.

Gebyret tilbagebetales, hvis

- 1) klagesagen fører til, at den påklagede afgørelse ændres eller ophæves,
- 2) klageren får helt eller delvis medhold i klagen, eller
- 3) klagen afvises som følge af overskredet klagefrist, manglende klageberettigelse eller fordi klagen ikke er omfattet af Miljø- og Fødevareklagenævnets kompetence.

Det bemærkes, at hvis den eneste ændring af den påklagede afgørelse er forlængelse af frist for efterkommelse af afgørelse som følge af den tid, der er medgået til at behandle sagen i klagenævnet, tilbagebetales gebyret dog ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnet kan også beslutte at tilbagebetale klagegebyret, hvis

- 1) der er indledt forhandlinger med afgørelsens adressat og/eller førsteinstansen om projektilpasninger, og disse forhandlinger fører til, at klager trækker sin klage tilbage, eller
 - 2) klager i øvrigt trækker sin klage tilbage, før Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse i sagen.
- Gebyret tilbagebetales dog ikke, hvis nævnet vurderer, at der er forhold, der taler imod at tilbagebetale gebyret, f.eks. hvis klagen trækkes tilbage meget sent, herunder efter at klager har haft et afgørelsesudkast i partshøring.

Til orientering i relation til fredningsnævnets afgørelse bilægges relevante bestemmelser fra naturbeskyttelsesloven.

Denne afgørelse er sendt pr. mail til:

Dilora Messerschmidt
 Helsingør Kommune
 Danmarks Naturfredningsforening
 DN i Helsingør
 Miljøstyrelsen
 Friluftsrådet
 Friluftsrådet, Kreds Nordsjælland
 Dansk Ornitologisk Forening
 DOF Nordsjælland

Bilag 1

Naturbeskyttelseslovens § 50

Fredningsnævnet kan meddele dispensation fra en foreslået eller fastsat fredningsbestemmelse, når det ansøgte ikke vil stride mod fredningens formål. Reglerne i § 66 finder tilsvarende anvendelse.

Stk.2. Fredningsnævnet kan kun meddele dispensation fra en fredning eller en foreslået fredning i eller uden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, hvis det ansøgte ikke indebærer forringelse af naturtyper og levesteder for arter eller betydelige forstyrrelser af arter, som området er udpeget for.

Stk.3. Medmindre betingelserne i § 65, stk. 6, er opfyldt, kan fredningsnævnet ikke meddele dispensation fra en fredning eller en foreslået fredning, hvis det ansøgte kan

- 1) beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er nævnt i bilag 3 til loven, eller
- 2) ødelægge de plantearter, der er nævnt i bilag 5 til loven, i alle livsstadier.

Stk.4. Det skal fremgå af afgørelser efter stk. 1, at betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt.

Stk.5. Videregående afvigelser fra en fredning end nævnt i stk. 1 samt hel eller delvis ophævelse af en fredning kan kun foretages efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Naturbeskyttelseslovens § 74

Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 11 a.

Stk.2. Tilsynsmyndigheden, jf. § 73, kan for ejerens regning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal myndigheden lade påbuddet aflyse fra tingbogen.

Stk.3. Når et ved dom meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes rettidigt, og inddrivelse af tvangsbøder ikke kan antages at føre til, at påbuddet efterkommes, kan tilsynsmyndigheden foretage det nødvendige til forholdets berigtigelse på den forpligtedes regning.

Stk.4. Såfremt et ulovligt forhold frembyder fare for opretholdelsen af tilstanden af et område eller for dyr og planter, der er beskyttet i medfør af loven, og et påbud om at berigtige forholdet ikke efterkommes rettidigt, kan tilsynsmyndigheden umiddelbart lade det nødvendige arbejde udføre på den forpligtedes regning. Politiet yder nødvendig bistand hertil.

Stk.5. Såfremt et påbud om at berigtige et ulovligt forhold omfattet af § 21, stk. 1, eller af regler udstedt efter § 21, stk. 2, nr. 2 og 5, ikke efterkommes rettidigt, kan tilsynsmyndigheden umiddelbart lade det nødvendige arbejde udføre på den forpligtedes regning.